

تأثیر خشکی و شوری بر جوانه زنی و رشد دانه‌های کور (*Capparis spinosa* L. var. *parvaflora*)

مهدی رضمانی گسک، حسن صالحی، نیلوفر بهبهانی، منصور تقوایی

دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

درختچه کور دارای گل‌های درشت و زیبا است لذا، به عنوان گیاه زینتی مورد استفاده قرار می‌گیرد. اندام‌های مختلف آن مصارف خوراکی و دارویی نیز دارند. این گیاه با داشتن انشعاب‌های بلند و رشدخزنده، به نگهداری رطوبت خاک کمک می‌کند. برای بررسی تأثیر تنش خشکی و شوری بر جوانه‌زنی و رشد دانه‌ها، دو آزمایش جداگانه در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار در آزمایشگاه بخش مدیریت مناطق بیابانی دانشکده کشاورزی شیراز اجرا گردید. تیمارهای شوری (۰، ۳، ۶، ۹، ۱۲، ۱۵ dS/m) با استفاده از نمک کلوروسدیم خالص و تیمارهای خشکی (۰، ۲/۵، ۵، ۷/۵، ۱۰، ۱۲/۵- و ۱۵- بار) با استفاده از پلی‌اتیلن‌گلایکول ۶۰۰۰ در دمای ۲۵°C انجام شدند. مدت زمان اجرای آزمایش ۳۰ روز بود. صفات مورد بررسی در این آزمایش شامل درصد، سرعت، زمان ۵۰٪ و شاخص جوانه‌زنی، طول ساقچه‌چه و ریشه‌چه و وزن خشک دانه‌ها بود. نتایج به دست آمده از تجزیه ویژگی‌های قدرت دانه‌ها نشان داد که تنش شوری و خشکی به صورت بسیار معنی‌داری (در سطح ۱٪ آزمون چند دامنه‌ای جدید دانکن) تمامی

گلکاری - پوستر

ویژگی‌های قدرت دان‌نهال را تحت تأثیر قرار داده و باعث کاهش درتسامی آن‌ها به جز زمان ۵۰٪ جوانه‌زنی شد. تجزیه همبستگی نشان داد که بیشترین همبستگی، بین تنش شوری و خشکی با ویژگی‌های درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و وزن ماده خشک دان‌نهال وجود داشت.